

Deze waanzinnige
vloer is de basis
van dit project

Maatvastheid en precisie zijn absolute vereisten om zo'n indrukwekkende vloer goed te leggen en maximaal tot zijn recht te laten komen. (foto: HIP Studio)

VISGRAATVLOER OM VAN TE SMULLEN

Niets is standaard aan Nacarat. Vrijwel alles is speciaal voor het nieuwe restaurant van Ron Blaauw ontworpen, ontwikkeld en gemaakt. Ook voor de vloer toverde HIP Studio een verrassend concept uit de hoge hoed: een klassiek ontwerp in een rebels jasje, uitgevoerd door Grillo Stone Projects.

Tekst: Jan Willem Kommer

Fotografie: HIP Studio en Magdalena Heijting

Down to earth dining op de 5^e

Anderhalf jaar geleden sloeg het faillissement van V&D een groot gat in de Nederlandse warenhuiswereld. Dat gat gaat gevuld worden door een voor Nederland vreemde eend in de bijt: Hudson's Bay. Eind 2017 wil de Canadese warenhuisketen tien vestigingen in ons land 'up and running' hebben; een jaar later moet dat aantal verdubbeld zijn. Het begin is er; 5 september opende Hudson's Bay de eerste winkel. De vestiging in Amsterdam is meteen het vlaggenschip van de overzeese vloot. Hij beslaat ruim 17.000 m², verdeeld over diverse panden aan het Rokin en het daarachter gelegen Nes.

Alle winkelverdiepingen (inclusief de kelder) van Rokin 49 zijn volledig gevuld met damesmode: tassen, schoenen en heel veel kleding. De vijfde en bovenste etage is ingeruimd voor horeca. Passend bij een vlaggenschip is dat geen La Placere-restaurant zoals bij de andere vestigingen, maar het nieuwe restaurant van Ron Blaauw. De chef-kok verbijsterde gastronomisch Nederland in 2013 door, moe van liflafjes, zijn twee Michelinsterren-restaurant Ron Blaauw Amsterdam te sluiten en het eenvoudiger Ron Gastrobar te openen. In de jaren daarna opende hij nog een aantal Ron Gastrobars en The Fat Dog, een hotdogrestaurant. En nu dus Nacarat.

Het barblad oogt massief maar schijn bedriegt

Verwarren en verrassen

Net als de koers van de chef-kok is ook de inrichting en aankleding van Nacarat onconventioneel. Dat kan voor een belangrijk deel op het conto van HIP Studio worden geschreven. “We zijn een klein beetje rebels”, zegt eigenaar Wim Hoopman van de ontwerpstudio uit Abcoude die het design en concept verzorgde. “Het thema van de keuken is Midden-Oosten maar ik ben geen fan van thematisch bouwen. We hebben dan ook heel bewust niet voor een interieur in Midden-Oosten stijl gekozen maar voor een heel internationale sfeer.” HIP Studio deed dat met stoelen, tafels, banken, verlichting, bars, keukens, accessoires die speciaal voor Nacarat zijn ontworpen, ontwikkeld en

gemaakt. Omdat het gebouw een dameswarenhuis herbergt, heeft de ontwerper veel vrouwelijke touches opgenomen, maar die zijn dan wel gecombineerd met stoere materialen. “Op safe spelen vinden we niet leuk, we gaan liever voor gewaagd, proberen wat verwarring te stichten.” Dat verklaart de uitzinnige vloer die de ontwerper bedacht: een visgraatmotief in acht verschillende kleuren die allemaal terugkomen in de rest van het interieur. Verrassend is de vloer gemaakt met marmeren tegels in plaats van strookjes hout. “Een visgraat is heel klassiek. Normaal wordt het in parket uitgevoerd. Dat maakt het echter heel specifiek en daarmee krijg je niet die internationale sfeer die we wilden. Met natuursteen in al die kleuren dus wel.”

Het blad van de bar is uitgevoerd in antracita dark, een kleur die ook in de vloer terugkomt. (foto: HIP Studio)

Vereist: vlak en maatvast

De spectaculaire vloer is gelegd door Grillo Stone Projects BV. Het bedrijf uit Huissen was benaderd door HIP Studio met de vraag of zo'n visgraatvloer wel in marmer kon worden uitgevoerd. "In principe is het niet moeilijk", zegt eigenaar Remy Grillo. "Het vraagt alleen veel voorbereiding, een heleboel arbeidsuren en een enorme nauwkeurigheid." Het begint met de ondervloer, die moet goed vlak zijn. Dat was een heikel punt in Amsterdam, er zaten nogal wat oneffenheden in de dekvloer. Die zijn er eerst uitgeschuurd. Daarna heeft Grillo een Ditra-mat van Schlüter aangebracht waar de tegels op werden verlijmd. "Die laag zorgt voor ontkoppeling en is scheuroverbruggend", legt Remy Grillo uit. Ander belangrijk punt was

de maatvastheid van de tegeltjes. "Ze moesten 20x10 cm groot zijn. Zitten er tegels tussen van 19,8x9,8 dan kom je op een gegeven moment niet goed uit." Het natuursteenbedrijf reisde een aantal keren naar Italië waar de tegels werden gemaakt om de vinger aan de pols te houden.

Ontwerp met uitdagingen

Precies op maat gezaagd materiaal was nog geen garantie voor een goed strak patroon op de vloer; de tegels moesten ook heel nauwkeurig gelegd worden. Zwalkende banen en onnauwkeurige aansluitingen zouden het fraaie beeld immers compleet teniet kunnen doen. Om dat te voorkomen hebben de tegelzetter een groot aantal diagonale referentielijnen op de vloer uitgezet. Aan

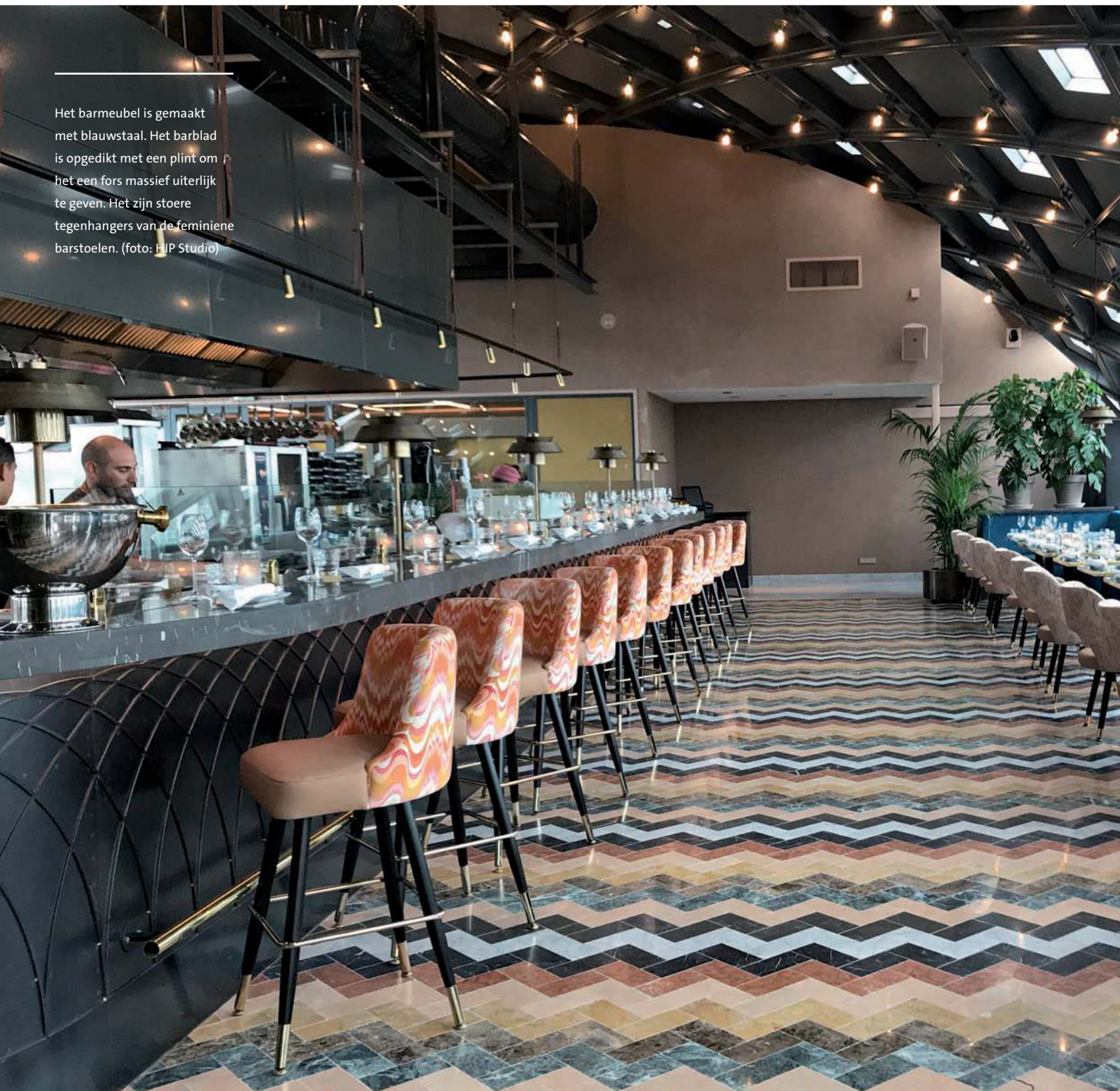
de hand daarvan konden ze regelmatig controleren of het motief niet scheef kwam te liggen. Er zijn acht verschillende kleuren marmer in de visgraatvloer verwerkt: bianco carrara, rosso verona, rosa perlino, verde alpi, nero marquina, antracita dark, giallo siena en marron emperador. Van elke kleur moesten steeds hele banen worden gelegd. De tegelzetter hadden in de voorbereiding met blokjes lego gekeken hoe dat zou werken en voor zichzelf een tekening gemaakt en ingekleurd zodat ze op het werk de kleurvolgorde konden checken. Evengoed bleek het een lastige opgave om voor elke baan steeds de juiste kleur te gebruiken. Remy Grillo: "Dat lijkt misschien

vreemd maar als je op je knieën zit en elke dag ruim 300 tegeltjes heel precies moet plaatsen, dan ben je al snel het zicht op het grote geheel kwijt. Het is zó gemakkelijk om dan een fout te maken, om bijvoorbeeld een rij zwart te leggen waar het groen had moeten zijn." Inderdaad ging het regelmatig mis. Dramatisch was dat echter niet, de lijm was nog lang niet hard als de misser werd ontdekt dus de tegeltjes konden er makkelijk worden uitgeschept en opnieuw gebruikt.

Uiterlijk is niet alles

Het vloeroppervlak van Nacarat beslaat zo'n 500 m². Met 400 m² bedekt de kleurige visgraat-

Het barmeubel is gemaakt met blauwstaal. Het barblad is opgedikt met een plint om het een fors massief uiterlijk te geven. Het zijn stoere tegenhangers van de feminiene barstoelen. (foto: HJP Studio)

Op safe spelen vinden we niet leuk, we gaan liever voor gewaagd

Het blad van de bar rondom de keuken maakte Grillo Stone Projects prefab in de werkplaats in Huissen. De delen zijn met gecombineerde cnc gestuurde zaag- en waterjetmachine precies op maat gesneden. (foto's: Magdalena Heijting)

vloer het overgrote deel daarvan. Van het resterende oppervlak is alleen voor de keukenvloer geen natuursteen gebruikt, die is van rubber. Verder is het marmer wat de klok slaat. Alleen zijn dat 60x30 cm grote tegels van bianco carrara. Grillo legde die witte vloer bij onder meer de entree en in de gang bij de lift. Zowel de grote als de kleine tegels zijn gezoet, dat maakt het oppervlak wat stroever dan een gladde afwerking. Zeker de visgraatvloer heeft ook nog eens zoveel voegjes dat extra antislipmaatregelen niet nodig waren. Omdat marmer een wat poreuze en zuurgevoelige steen is, heeft FloorCare de vloer geïmpregneerd met Seal-guard. De behandeling voorkomt dat er meteen vlekken ontstaan als er een glas wijn omgaat.

Een deel van het restaurant moet het doen zonder de spannende visgraatvloer. Daar legde Grillo Stone Projects witte marmeren tegels. (foto: HIP Studio)

“Het echte etsen in het oppervlak van de steen is ook met impregner niet goed tegen te gaan; direct schoonmaken is de enige manier om dat te voorkomen”, zegt Remy Grillo. “Maar zowel opdrachtgever als ontwerper zijn niet onbekend met marmer en kennen de eigenschappen.”

Dunne tegels en dikke bladen

De keuken, een 12 meter lang ovaal dat midden in het restaurant is geplaatst, is omringd door een bar waaraan gegeten kan worden. Deze chef's table is van blauwstaal met een fraai fantasiemotief. Het blad is van marmer; hetzelfde antracita dark dat ook in de vloer is gebruikt. Grillo maakte het in de eigen werkplaats. “Het blad bestaat uit acht delen; vier zijn helemaal recht en vier hebben een ronding. We hebben ze uitgetekend in AutoCAD en ze met een gecombineerde cnc gestuurde zaag- en waterjetmachine precies op maat gemaakt.” Het blad oogt massief maar schijn

bedriegt; het is eigenlijk maar 2 cm dik. Hij is opgedikt met een in verstek gezaagde 6 cm hoge plint die er aan de onderzijde tegenaan is verlijmd. Het blad van de cocktailbar is wél op het werk gemaakt. De bar bestaat eveneens uit een blauwstaal frame maar interieurbouwer Piet Jan van de Kommer heeft hier een Wedi-plaat op gemonteerd. “Daar hebben wij de tegeltjes op verlijmd in hetzelfde visgraatpatroon als van de vloer.

Mission impossible

Wie Nacarat van binnen ziet, zal zich moeilijk kunnen voorstellen dat er maar zes maanden heeft gezeten tussen de ontwerpfase en de opening van het restaurant. Een enorme onderneming, heeft ontwerper Wim Hoopman ervaren. “Zo'n restaurant maken op de bovenste verdieping van een warehouse is gecompliceerd, zeker omdat de ruimte er nooit eerder voor was ingericht. Dus er moesten aansluitingen voor de keuken komen,

vetputten en dergelijke. En een goed luchtverversingssysteem want je wilt niet dat in de rest van het warehouse etensluchten te ruiken zijn.” Terwijl op de bovenste etage Nacarat ontstond, werd op de verdiepingen eronder druk gewerkt aan het warehouse. Dat leverde een aardige logistieke uitdaging op, midden in Amsterdam. Laden en lossen mag op het Rokin tussen half vijf en half zeven, maximaal twintig minuten. In het gebouw zelf golden ook strikte transportregels. Iedereen moest immers gebruik maken van de lift. Om lange wachttijden te voorkomen was daar een heel schema voor opgesteld. Verder hadden de mannen van Grillo nog te maken met het maximum draagvermogen van de lift, de pallets mochten niet meer dan 300 kilo wegen. Met een vloer van ruim 400 m² kwam dat neer op zo’n veertig pallets met alleen steen. Natuurlijk kon Grillo dat niet allemaal kwijt op de vijfde verdieping, dus werden per week tien pallets aangevoerd en verwerkt.

Veel stress, veel voldoening

Tegelijk met de vloer werd er ook nog gewerkt aan de wanden, de plafonds, de installaties. Dat was opletten geblazen want de vloer moest minimaal een dag drogen voor er overheen kon worden gelopen. “We hebben met linten afgezet waar we bezig waren en waar de vloer net was gelegd”, zegt Remy Grillo. “Liever hadden we de vloer nog wat langer vrij gehouden maar dat was hier niet reëel; je moet samenwerken wil je de planning halen. De druk om het op tijd op te leveren, de prestige van zo’n referentieproject, de combinatie van materialen; het brengt allemaal stress met zich mee. Maar de voldoening is groot wanneer het klaar is en je het eindresultaat ziet.” Wim Hoopman is ook erg enthousiast. “We hebben een spectaculair concept bedacht en een mooie sterke zaak gebouwd. De waanzinnige vloer is de basis van dit project. Hij geeft Nacarat een heel internationale en eigentijdse uitstraling. Over twintig jaar is hij nog mooi!”

Over twintig jaar
is hij nog mooi!

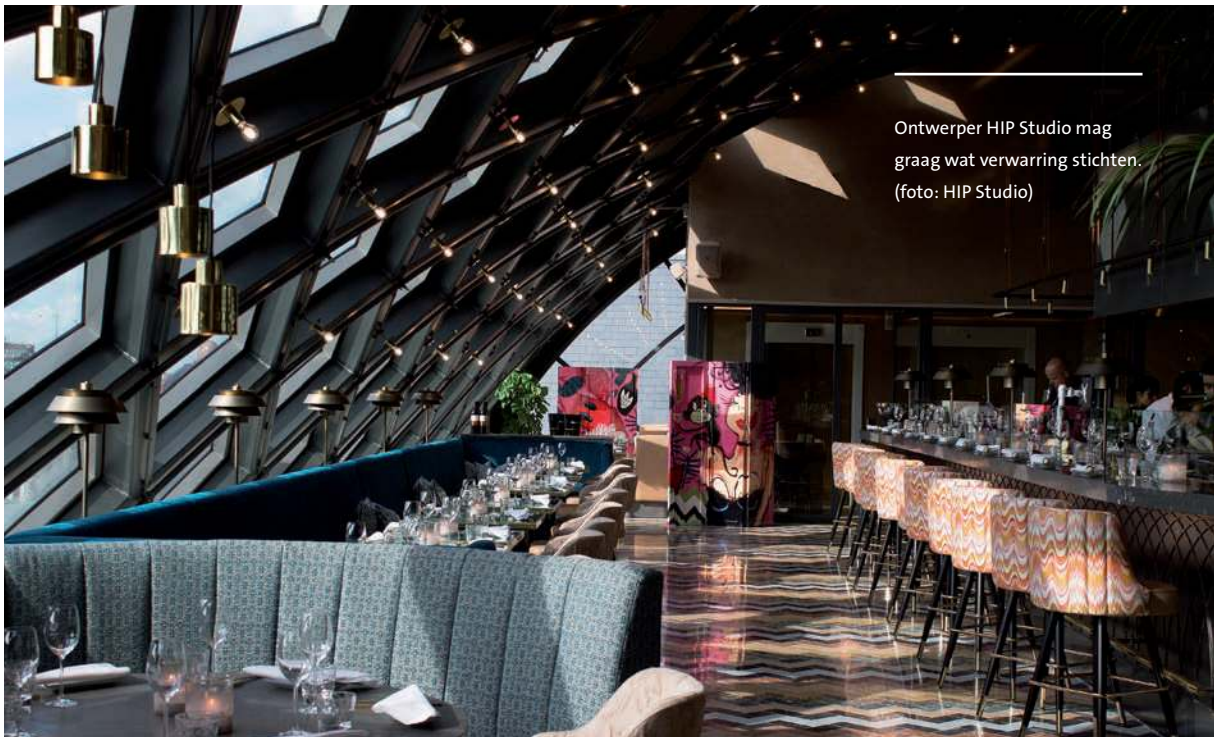
Restaurant Nacarat

Opdrachtgever: Ron Blaauw, Oudekerk aan de Amstel

Design en concept: HIP Studio, Abcoude

Interieurbouw: Piet Jan vd Kommer, Stompvoren

Natuursteenwerk: Grillo Stone Projects BV, Huissen

Ontwerper HIP Studio mag
graag wat verwarring stichten.
(foto: HIP Studio)